

8.6.2007

Dnro 3701/4/05

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Terhi Arjola-Sarja

KUNNAN LAIMINLYÖNTI SAATTAA KOPIOMAKSUJEN TAKSA JULKISUUSLAIN MUKAISEKSI

1 KANTELU

Kantelija pyysi Oy X Ab:n edustajana eduskunnan oikeusasiamiestä tutkimaan Sipoon kunnan menettelyä kopiomaksuja koskevassa asiassa.

Kantelijan mielestä Sipoon kunnan päätös laskuttaa yhtiöltä 1.386,35 euroa julkisen tiedon luovuttamisesta oli virheellinen. Lisäksi kantelija piti virheellisenä sitä, että Sipoon kunta oli laittanut riidanalaisen 1.116,10 euron suuruisen saatavan perintään.

2 SELVITYS

Kantelun johdosta hankittiin Sipoon kunnan tekniikka- ja ympäristölautakunnan selvitys, johon kantelija antoi vastineen.

Asiaa tutkiessani kiinnitin huomiota Sipoon kunnanvaltuuston vahvistaman taksan 1.1.2002 mahdolliseen lainvastaisuuteen taksaan sisältyvien arvonlisäverojen osalta ja taksan tarkistamatta jättämiseen 1.10.2005 voimaan tulleiden lainmuutosten johdosta. Tämän vuoksi pyysin asiassa vielä selitystä Sipoon kunnanhallitukselta.

3 RATKAISU

- - -

3.2 Julkisten asiakirjojen kopioista perittävät maksut

3.2.1 Oikeusohjeita

Perustuslain 12 §:n 2 momentin mukaan viranomaisen hallussa olevat asiakirjat ja muut talletteet ovat julkisia, jollei niiden julkisuutta ole välttämättömien syiden vuoksi lailla erikseen rajoitettu. Jokaisella on oikeus saada tieto julkisesta asiakirjasta ja talletteesta.

Perustuslain 21 §:n 2 momentin mukaan hyvän hallinnon takeet turvataan lailla.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (julkisuuslain) 1 §:n mukaan viranomaisten asiakirjat ovat julkisia, jollei tässä tai muussa laissa erikseen toisin säädetä.

Julkisuuslain 5 §:n 2 momentin mukaan viranomaisen asiakirjalla tarkoitetaan (eräin pykälässä mainituin poikkeuksin) viranomaisen hallussa olevaa asiakirjaa, jonka viranomainen tai sen palveluksessa oleva on laatinut taikka joka on toimitettu viranomaiselle asian käsittelyä varten tai muuten sen toimialaan tai tehtäviin kuuluvassa asiassa. Viranomaisen laatimana pidetään myös asiakirjaa, joka on laadittu viranomaisen antaman toimeksiannon johdosta, ja viranomaiselle toimitettuna asiakirjana asiakirjaa, joka on annettu viranomaisen toimeksiannosta tai muuten sen lukuun toimivalle toimeksiantotehtävän suorittamista varten.

Julkisuuslain 17 § velvoittaa viranomaiset ottamaan kaikissa toiminnoissaan huomioon julkisuusperiaatteen ensisijaisuuden ja tasapuolisen kohtelun vaatimukset. Julkisuuslain 18 § puolestaan edellyttää, että tiedot ovat asianmukaisesti saatavissa.

Kysymyksessä olevana aikana voimassa olleessa julkisuuslain 34 §:ssä (621/1999) säädettiin, että asiakirjan kopiosta sekä tietojen antamisesta tulosteena taikka teknisen käyttöyhteyden avulla tai muuten sähköisesti tai siihen verrattavalla tavalla samoin kuin viranomaisten tietopalveluna voidaan periä maksu siten kuin erikseen säädetään.

Perustuslain 121 §:n 1 momentin mukaan Suomi jakaantuu kuntiin, joiden hallinnon tulee perustua kunnan asukkaiden itsehallintoon.

Kuntalain 1 §:n 2 momentin mukaan kunnan päätösvaltaa käyttää asukkaiden valitsema valtuusto. Lain 13 §:n 4 kohdan mukaan valtuuston tulee päättää kunnan palveluista ja muista suoritteista perittävien maksujen yleisistä perusteista. Lain 50 §:n 1 momentin 10 kohdassa (365/1995) säädettiin, sellaisena kuin se oli puheena olevana ajankohtana, että valtuusto hyväksyy hallintosäännön, jossa annetaan tarpeelliset määräykset asiakirjoista perittävistä lunastuksista.

3.2.2

Maksujen määräytymisestä kunnissa

Perustuslaissa suojattu kunnallinen itsehallinto merkitsee kuntalaisille kuuluvaa oikeutta päättää kuntansa hallinnosta ja taloudesta.

Kuntalakiin ei sisälly kunnallisten maksujen perusteita koskevaa yleistä, valtion maksuperustelakia (150/1992) vastaavaa sääntelyä. Kunta laissa ei siten määrätä esimerkiksi erikseen maksun ylärajasta. Kuntalaissa ei säädetä myöskään kunnallisten maksujen omakustannushinnan perimisestä eikä sen sisällöstä. Valtion maksuperustelainsäädännössä, johon julkisuuslakia koskevan hallituksen esityksen (HE 30/1998 vp.) perusteluissa on 34 §:n

(621/1999) kohdalla viitattu, on sitä vastoin säännökset omakustannushinnan perimisestä ja hinnan sisällöstä. Suoritteiden omakustannusarvoon eli suoritteiden tuottamisesta aiheutuneisiin kokonaiskustannuksiin luetaan suoritteiden tuottamisesta aiheutuvien erilliskustannusten lisäksi suoritteiden tuottamisen aiheuttama osuus hallinto-, toimitila- ja pääomakustannuksista sekä muista valtion viranomaisen yhteiskustannuksista (valtion maksuperustelaki 6 § 1 momentti ja valtion maksuperusteasetus 1 §).

Julkisuuslain 34 § ja kuntalain 50 §:n 1 momentin 10 kohta on muutettu 1.10.2005 voimaan tulleella lainmuutoksella. Tässä uudistuksessa kuntalain mainittuun säännökseen on otettu viittaus julkisuuslain 34 §:ään, jossa säädetään tarkemmin maksujen määräytymisen perusteista. Uudistusta koskevan hallituksen esityksen (HE 20/2005 vp.) yleisperusteluissa on todettu, että asiakirjan antamisesta perittäviä maksuja koskevien säännösten tarkoituksena on varmistaa kustannusvastaavuusperiaatteen soveltaminen annettaessa tieto julkisuusperiaatteen mukaisesti. Säännöksillä tähdätään myös siihen, että maksut eivät muodostuisi kohtuuttomiksi ja että maksukäytännöt saataisiin yhteneväiseksi. Julkisuuslain 34 §:ää (495/2005) koskevissa yksityiskohtaisissa perusteluissa on todettu kunnallishallinnon osalta muun muassa, että valtuustolla on kuntien itsehallinnon nojalla ja yleisen toimialan puitteissa maksujen perusteita määriteltessään laajempi liikkumavara kuin valtionhallinnon viranomaisilla. Esityksen mukaan vakiintuneesti on kuitenkin eri perustein katsottu, että maksujen tulisi noudattaa kustannusvastaavuuden periaatetta.

Jo ennen mainittua uudistusta kunnallisessa maksukäytännössä pääperiaatteena on pidetty kustannusvastaavuutta. Kuntalain 13 §:n 4 kohdan ja 50 §:n 10 kohdan (365/1995) on katsottu lähtevän siitä, että maksun kattona on lähtökohtaisesti omakustannushinta, vaikkei kuntalaki ole sitä suoraan edellyttänyt. Kuntien keskusjärjestöt ovat antaneet suosituksia asiakirjoista perittävistä lunastuksista ja lähettämismaksuista. Suositukset ovat lähteneet siitä, että perittävät maksut kattavat asiakirjojen valmistus- ja lähetyuskustannukset. Maksun tarkoitus on siten ollut kattaa asiakirjan, jäljennöksen tai otteen antamisesta aiheutuneet kustannukset, joten esimerkiksi itse asian valmistelusta ja käsittelystä aiheutuneita kustannuksia ei ole saanut sisällyttää lunastusmaksuun.

Omakustannushintaperiaate samoin kuin tarkoitussidonnaisuuden periaate ilmenevät myös oikeuskäytännöstä, josta mainittakoon Turun hallinto-oikeuden päätös 2.4.2001 (Turun HaO 2.4.2001, T:01/0170/1; KHO:n päätös 3.4.2003 taltionumero 828: Ei muutosta). Asiassa oli kysymys julkisista asiakirjoista perittäviä lunastusmaksuja koskevan taksan laillisuudesta, kun lunastus muodostui asiakirjojen tuottamisesta aiheutuneita kustannuksia olennaisesti suuremmaksi. Ratkaisun ratkaisulyhennelmässä hallinto-oikeus on todennut muun muassa seuraavan: " Kunta päättää itsehallintoonsa perustuvan harkintavallan nojalla kunnan viranomaisten toimituskirjoista perittävistä lunastuksista ja asiakirjojen lähettämistä kannettavista maksuista. Kunnan harkintavallan käyttöä rajoittavat kuitenkin ne periaatteet, jotka koskevat yleisesti tällaisten julkisoikeudellisten maksujen määräytymistä ja kunnallisen toimielimen päätösvallan käyttöä yleensäkin. Hyvän hallinnon takeet on säädetty perustuslaissa. Yksi hyvän hallinnon perusteista on

jokaisen oikeus saada tieto ja viranomaisten toiminnasta niissäkin asioissa, jotka eivät välittömästi koske häntä itseään. Tämä julkisuusperiaate toteutuu hallinnossa pääasiassa asiakirjojen julkisuutena. Viranomaisten asiakirjat ovat julkisia, jollei salassapitosäännöksistä muuta johdu. Julkisuusperiaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen, johon sisältyy myös viranomaisen toiminnan avoimuusperiaate, toteuttaminen edellyttää, että asiakirjasta perittävä lunastus on kohtuullinen. ... Kunnallisten maksujen tavoitteena on kattaa kunnan palvelujen tuottamisesta aiheutuvat kustannukset. Julkisoikeudellisten, kaikille tarkoitettujen palvelujen maksuja ei kunnan itsehallintoon kuuluvan harkintavallan puitteissa voida määrätä olennaisesti palvelun tuottamisesta aiheutuvia välittömiä ja välillisiä keskimääräisiä kustannuksia suuremmaksi loukkaamatta tarkoitussidonnaisuuden periaatetta."

Oikeuskansleri on 17.10.2002 antamassaan päätöksessä (dnro 1207/1/01) koskien asiakirjajäljennösten hinnoittelua kunnallishallinnossa todennut muun muassa, että keskimääräisesti tarkasteltuna maksuja ei tulisi määrätä omakustannushintaa suuremmiksi. Lisäksi päätöksessä on tuotu esiin muun muassa, että maksut voivat vaarantaa julkisuusperiaatteen toteutumista, jos ne ovat kohtuuttoman suuret. Tällaisten maksujen perimistä on päätöksessä pidetty perustuslailla turvattun julkisuusperiaatteen vastaisena.

Edellä esitetyn perusteella katson, että Sipoon kunta on voinut itsehallintoonsa perustuvan harkintavallan nojalla päättää puheena olevista asiakirjoista ja lisätyöstä perittävistä maksuista. Taksassa määrättyjen nyt puheena olevien kopiomaksujen ja lisäselvitystyöstä perittävän tuntimaksun suuruuden osalta katson, että Sipoon kunta ei ole ylittänyt harkintavallansa määrätessään maksut taksasta ilmenevän suuruisiksi siltä osin kuin kysymys on maksujen arvonnisäverottomista osista. Taksaan sisältyvää arvonnisäveron osuutta käsittelen seuraavassa kohdassa.

3.2.3

Taksaan sisältyvä arvonnisävero

Arvonnisäverolain 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan arvonnisäveroa suoritetaan valtiolle liiketoiminnan muodossa Suomessa tapahtuvasta tavarain ja palvelun myynnistä.

Lain 6 §:n 1 momentin mukaan valtio ja kunta ovat verovelvollisia 1 §:ssä tarkoitettusta toiminnasta.

Arvonnisäverolakia koskevan hallituksen esityksen (HE 88/1993 vp.) yleisperusteluissa on todettu, että valtion ja kuntien tulee kilpailuneutraalisuussyistä olla verovelvollisia samojen sääntöjen mukaan kuin yksityisten yritysten. Esityksen mukaan kuntien olisi nykyiseen tapaan suoritettava veroa tavaroiden ja palvelujen myynnistä, jos toiminta tapahtuu liiketoiminnan muodossa. Esityksessä on todettu, että liiketoiminnan muodossa tapahtuvalta toiminnalta edellytetään yleensä ansiotarkoitusta. Valtion ja kunnan harjoittaman myynnin katsottaisiin kuitenkin tapahtuvan ansiotarkoituksessa silloinkin, kun myynti tapahtuu omakustannushintaan edellyttäen, että kyseessä ei ole viranomaistoiminta. Selvästi alle omakustannushintaa tapahtuva myynti olisi sitä vastoin verotonta.

Liiketoiminnan muodossa tapahtuvana ei esityksen mukaan pidettäisi viranomaistoimintaa. Valtion ja kunnan ei siten olisi suoritettava veroa viranomaistoimintana tapahtuvista tavaroiden ja palvelujen luovutuksista. Viranomaistoiminnalla tarkoitettaisiin samaa kuin valtion maksuperustelain 3 §:n 2 kohdassa mainituilla julkisoikeudellisilla suoritteilla. Julkisoikeudellinen suorite on viranomaisen suorite, jonka kysyntä perustuu lakiin tai asetukseen ja jonka tuottamiseen viranomaisella on tosiasiallinen yksinoikeus. Lakiin tai asetukseen perustumisella tarkoitettaisiin sitä, että suorite antaisi oikeuden johonkin, mikä muuten ei olisi sallittua tai mahdollista. Verottomaksi viranomaistoiminnaksi katsottavia julkisoikeudellisia suoritteita olisivat esityksen mukaan muun muassa patentti, passi, henkilökortti, liikennelupa, haaste, ulosottoimet ja lainhuuto sekä vaarallisten aineiden turvallisuusvalvonta. Esityksessä on todettu, ettei valtion maksuperustelakia sovelleta kuntiin. Verottoman viranomaistoiminnan määrittelyssä noudatettaisiin kuitenkin vastaavia periaatteita. Se, että kunta olisi lainsäädännöllä velvoitettu huolehtimaan tietyistä toiminnoista, ei vielä tekisi niistä viranomaistoimintaa.

Oikeuskanslerin edellä mainitussa päätöksessä 17.10.2002 on katsottu, että kopion antamisessa julkisuuslain perusteella on kysymys julkisoikeudellisesta suoritteesta.

Kopioista perittyä arvonlisäveroa on käsitelty apulaisoikeuskanslerin 26.4.2002 antamassa päätöksessä (dnro 466/1/01), jossa on arvioitu Punkalaitumen kunnanhallituksen palvelumaksuja koskevaa päätöstä siltä osin kuin kunnanhallitus oli vahvistanut kaikki maksut arvonlisäveroineen. Päätöksessä on todettu, että kunnanhallitus oli 7.12.1999 antamassaan päätöksessä, joka koski palvelumaksujen hyväksymistä, vahvistanut kaikki palvelumaksut arvonlisäveroineen. Päätöksen mukaan tämä on ollut sikäli virheellistä, että kunta ei ollut velvollinen suorittamaan arvonlisäveroa kuntien omista asiakirjoista. Apulaisoikeuskansleri on saattanut kunnanhallituksen tietoon käsityksensä, jonka mukaan kunnanhallitus ei ollut palvelumaksua koskevaa päätöstä tehdessään riittävällä huolellisuudella perehtynyt velvollisuuteensa suorittaa arvonlisäveroa kunnan omista asiakirjoista.

Oikeuskäytännössä valokopioiden ja jäljennösten arvonlisäverovelvollisuutta on käsitelty korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisussa KHO: 1995-B-548. Tapauksen ratkaisuselosteen mukaan ministeriö "oli valtion maksuperustelain nojalla annetun maksullisia suoritteita koskevan päätöksensä mukaan hinnoitellut valokopiot ja muut jäljennökset liiketaloudellisin perustein. Ministeriön tuli yleisten asiakirjain julkisuudesta annetun lain (83/51) 7 §:n perusteella pyynnöstä antaa laatimistaan tai sille annetuista asiakirjoista virallinen jäljennös tai ote. Ministeriön tämän säännöksen perusteella harjoittama valokopioiden ja jäljennösten myynti ei ollut viranomaistoimintaa, mutta se ei kuitenkaan tapahtunut kilpailuolosuhteissa eikä muutoinkaan liiketoiminnan muodossa. Myynnistä ei siten ollut arvonlisäverolain 1 §:n 1 momentin 1 kohdan ja 6 §:n 1 momentin mukaan suoritettava veroa."

Esimerkkeinä arvonlisäverottomista kopiovelotuksista oikeuskirjallisuudessa mainitaan kopio kunnan rakennusviranomaisen päätöksestä, jolla on

myönnetty rakennuslupa tai kopio lupahakemuksesta. Tällaisen asiakirjan jäljennöstä ei saa muualta kuin kunnasta. Kopiointi ei näin ollen tapahdu kilpailutilanteessa eikä muutoinkaan liiketoiminnan muodossa. (Ks. Mirjami Pipatti – Tarja Tarkiainen: Alv-opas kunnille ja kuntayhtymille, 2005, s. 28).

Totean, että silloin kun on kysymys julkisuuslain mukaisesta tietopyynnöstä, joka koskee julkisuuslain mukaista viranomaisen asiakirjaa, kysymys ei ole kunnan liiketoiminnan muodossa tapahtuvasta tavaroiden tai palvelujen myynnistä. Näin ollen Sipoon kunta on menetellyt virheellisesti kun se on perinyt kunnan hallussa olleista julkisuuslain tarkoittamista viranomaisen asiakirjoista otetuista kopioista ja tästä kopiointista aiheutuneesta lisätyöstä arvonnlisäveron osuuden kopioiden tilaajalta. Edellä esitetyin perusteiden myötä kunnan taksaa on tältä osin pidettävä virheellisenä.

Julkisuuslakia ja kuntalain 50 §:n muuttamista koskevan lain esitöistä (HE 20/2005 vp. ja oikeusministeriön työryhmämietintöjä 2004:10) ilmenee, että julkisuuslain täytäntöönpanoon liittyvien maksujen perusteiden oli havaittu vaihdelleen osin sen vuoksi, että valtionhallinnossa perusteena oli virheellisesti käytetty liiketaloudellista perustetta maksun määräämisessä. Sipoon kunnan menettelyn moitittavuutta arvioidessani olen ottanut huomioon, että tämä valtionhallinnon puolella ilmennyt menettely on saattanut vaikuttaa myös kuntien maksupäätöksiin.

3.2.4

Yhtiöltä laskutetut summat

Sipoon kunnan tekniikka- ja ympäristölautakunnan selvityksen mukaan yhtiön tilauksessa oli kysymys vuosien 1951–2005 aikana yhteensä noin viidestäkymmenestä suunnittelutarveratkaisusta sekä poikkeamis- ja rakennusluvasta. Lisätilauksessa yhtiö oli tilannut kopiot vielä muutamasta luvasta, useisiin lupiin liittyvistä asemapiirroksista sekä selvityksen siitä miten vuoden 1923 jälkeen selvityksessä mainitun tilan omistajia/haltijoita oli kuultu luparatkaisuja tehtäessä. Tämän jälkeen yhtiö oli vielä pyytänyt kuntaa uudestaan selvittämään joidenkin tilojen osalta lupatietoja. Lautakunta on selvityksessään selostanut tilauksen aiheuttamaa selvitystyötä kunnassa. Selvityksen mukaan lupa-asiakirjat oli arkistoitu kunnan keskusarkistoon arkistolain mukaisesti. Selvitystyö oli tehty ajankohtana, jolloin kunta oli ollut virallisesti kiinni eikä tämän kaltaista asiakaspalvelua normaalisti annettu. Edelleen selvityksessä on tuotu esiin, että kunnan selvitystyöstä vahvistama taksa koski juuri sellaisia selvitystyöitä, jotka eivät kuuluneet tavanomaiseen asiakaspalveluun. Myös kopiot, joiden määrä oli suuri ja joista osa oli erikoiskopioita, oli veloitettu taksan mukaan. Lautakunnan selvityksen mukaan toimeksiannon antaneelle yhtiön asianajajalle oli ilmoitettu heti toimeksiannon saavuttua, että pyydetty aineisto oli laaja ja selvitystyö vei siten aikaa. Lisäksi asianajajalle oli ilmoitettu, että kopioista ja mahdollisesta lisäselvitystyöstä veloitetaan taksan mukaan.

Asiassa ei ole ilmennyt, että Sipoon kunta olisi menetellyt virheellisesti yhtiöltä laskuttaman lisätyön tuntimäärän suhteen. Asiassa ei ole myöskään ilmennyt, että Sipoon kunta olisi yhtiöltä laskutetun summan osalta muutoin menetellyt virheellisesti.

3.3

Taksan tarkistaminen

Asiakirjan ja tiedon antamisesta perittäviä maksuja koskevia viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:ää ja kuntalain 50 §:n 1 momentin 10 kohtaa on muutettu 1.10.2005 voimaan tulleilla lainmuutoksilla (495/2005 ja 496/2005). Julkisuuslain muuttamista koskevan lain voimaantulosäännöksen mukaan lain 34 §:ssä tarkoitettuja maksuja koskevat asetukset, päätökset ja säännöt on saatettava tämän lain mukaisiksi vuoden kuluessa lain voimaantulosta. Näin ollen kuntien on tullut tarkastaa maksuja koskevat määräykset ja muut päätökset julkisuuslain vaatimusten mukaisiksi viimeistään 1.10.2006 mennessä.

Kuntaliitto on julkaissut asiasta 16.9.2005 yleiskirjeen, jossa on kerrottu tulevan lainmuutoksen vaikutuksista ja tuotu esiin edellä mainitun voimaantulosäännöksen määräajat. Yleiskirjeessä on myös yksityiskohtaiset ohjeet ja malli kuntien hallintosääntöjen uudistamiseksi vastaamaan 1.10.2005 voimaan tulevia lainmuutoksia.

Sipoon kunnan selityksen mukaan kunnan taksa 1.1.2002 oli selitystä annettaessa edelleen käytössä tekniikka- ja ympäristöosastolla perittävien maksujen osalta. Kunnan mukaan tämä oli johtunut suurelta osin siitä, että tekniikka- ja ympäristöosastolla oli ollut useita johtavia virkoja täyttämättöminä pidemmän aikaa organisaation uudelleenjärjestelyjen ja pitkäaikaisten sairauslomien vuoksi. Saadun selvityksen mukaan Sipoon kunta oli nyt ryhtynyt toimenpiteisiin taksan muuttamiseksi vastaamaan lain määräyksiä.

Sipoon kunnan kunnansihteeriltä saadun tiedon mukaan 1.1.2002 vahvistettu asiakirjataka koskee kaikkia hallintokuntia.

Totean, että Sipoon kunta on laiminlyönyt saattaa kysymyksessä olevan taksan julkisuuslain muuttamista koskevan lain (495/2005) mukaiseksi lain voimaantulosäännöksessä säädetyssä vuoden määräajassa. Tämän määräajan päätyttyä kunnan puheena oleva laiminlyönti on jatkonut edelleen useamman kuukauden ajan ja taksan uudistamiseen on nähtävästi ryhdytty vasta selityspyyntöni jälkeen. Ottaen huomioon voimaantulosäännöksessä annetun pitkäköön määräajan katson, etteivät kunnan selvityksessä esittämät syyt lievennä kunnan menettelyn moitittavuutta. Kuntalain 23 §:n 1 momentin mukaan kunnanhallitus vastaa kunnan hallinnosta ja taloudenhoidosta sekä valtuuston päätösten valmistelusta, täytäntöönpanosta ja laillisuuden valvonnasta.

3.4

Kunnan saatavan periminen

Asiassa ei ole ilmennyt, että Sipoon kunta olisi menetellyt kysymyksessä olevien maksujen perinnässä siten, että minulla olisi aihetta puuttua sen menettelyyn.

TOIMENPITEET

Eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 10 §:n 1 momentin nojalla annan Sipoon kunnanhallitukselle huomautuksen vastaisen varalle edellä kohdassa 3.3 selostetusta lainvastaisesta menettelystä.

Lisäksi saatan edellä kohdassa 3.2.3 esittämäni käsityksen Sipoon kunnan menettelyn virheellisyydestä kunnan tietoon.

Pyydän Sipoon kunnanhallitusta ilmoittamaan minulle, kun taksa on muutettu vastaamaan voimassa olevan lain määräyksiä.

Tässä tarkoituksessa lähetän Sipoon kunnanhallitukselle jäljennöksen tästä päätöksestäni.